

Nota LNE voor conclusie haalbaarheidsstudie actualisatie algemene EGW

De algemene emissiegrenswaarden (AEG) zijn een bindende set van grenswaarden die gelden voor alle ingedeelde inrichtingen, waarvan niet kan afgeweken worden, tenzij anders bepaald in de sectorale voorwaarden.

De AEG werden destijds overgenomen uit de Duitse TA Luft die dateerde van 1986. De AEG viseren allerlei pollutanten die schadelijk zijn voor mens en milieu: ze hebben zowel een rechtstreeks negatieve impact (bvb. toxische zware metalen) of dragen bij als precursor van de huidige luchtproblemen, zoals fijn stof, verzuring, vermisting en ozonvorming. Het is daarom nog steeds noodzakelijk om deze emissies zoveel mogelijk te vermijden.

De AEG fungeren in VLAREM als opvangnet voor die pollutanten die nog niet gevat zijn door de sectorale emissiegrenswaarden. Uit analyse blijkt dat toch nog een relevant deel van de geleide emissies in Vlaanderen niet onderworpen is aan sectorale voorwaarden. Net zoals het belangrijk is dat sectorale voorwaarden op regelmatige tijdstippen worden aangepast aan de stand der techniek, geldt dit ook voor AEG.

LNE kan evenwel akkoord gaan met de stelling dat het niet zonder meer mogelijk is om de geactualiseerde TA Luft waarden over te nemen als grenswaarden in VLAREM, omdat in specifieke situaties de haalbaarheid onzeker is of omdat in bepaalde situaties de milieunadelen van een sanering groter zijn de voordelen (bvb. veel hoger energieverbruik voor minimale reductie aan VOS) .

Doch is LNE van oordeel dat op één of andere manier in VLAREM moet verankerd worden dat bij het verlenen van milieuvergunningen van installaties, voor pollutanten die niet gevat zijn door de sectorale emissiegrenswaarden, rekening moet gehouden met geactualiseerde emissiewaarden (zoals bijvoorbeeld de geactualiseerde emissiewaarden uit de TA Luft).

In de aanbevelingen van punt 8.2 van het tussentijdse rapport worden twee mogelijke opties weergegeven:

- Emissierichtwaarden opnemen in VLAREM
- Na bijkomend studiewerk bijkomende sectorale voorwaarden opnemen in VLAREM

Het nadeel van de tweede optie, is het feit dat het onmogelijk zal zijn om binnen een redelijke termijn voor elke specifieke activiteit in Vlaanderen sectorale voorwaarden voor alle relevante polluenten uit te werken en op te nemen in VLAREM. Het aantal verschillende activiteiten dat nu reeds wordt gedekt door BBT-studies is immers al zeer groot. Niettemin blijft LNE - waar mogelijk - de voorkeur geven aan een sectorale aanpak. Hierbij dient in de eerste plaats ingezet te worden op prioritaire sectoren en prioritaire polluenten, daar waar een sectorale normering momenteel ontbreekt en waar de grootste reducties te realiseren zijn. Het identificeren van deze prioritaire sectoren en polluenten kan een eerste vervolgpodracht zijn voor deze haalbaarheidsstudie.

Wat betreft de eerst vermelde optie m.b.t. emissierichtwaarden, is LNE van oordeel dat deze ook te volgen is, overwegende de problemen met de tweede optie en daar ze ook een meerwaarde kan bieden voor bijvoorbeeld specifieke knelpunten, nichesectoren, sectoren waarvoor geen BBT-studie beschikbaar is of sectoren waarvoor wel een BBT-studie beschikbaar is, maar waar specifieke polluenten niet in beoordeeld werden.

De huidige AEG staan reeds lang in VLAREM en waar nodig zijn inmiddels de nodige afwijkingen voorzien in de sectorale voorwaarden, zodat de huidige set van AEG onverminderd kan blijven voortbestaan onder de huidige voorwaarden: bindend of als bindend vangnet (geen mogelijkheid tot afwijking, tenzij anders bepaald in de sectorale voorwaarden).

Voor het spoor van de emissierichtwaarden resten er twee mogelijkheden:

- De bindende AEG in VLAREM vervangen door de geactualiseerde set, maar afwijkingsmogelijkheid voorzien waarbij via de milieuvergunning kan afgeweken worden tot op het niveau van de huidige grenswaarden (absolute grens).
- De richtwaarden in VLAREM invoeren naast de huidige AEG, waarbij de huidige AEG hun bindend karakter behouden en de richtwaarden per individuele installatie worden geëvalueerd door de vergunningverlenende overheid. Bij de evaluatie van een vergunning, wordt hierbij uitgegaan van deze richtwaarden. De voor de betreffende installatie relevante parameters dienen via de bijzondere voorwaarden verankerd te worden in de milieuvergunning. Hier wordt de richtwaarde als grenswaarde opgelegd waar mogelijk en relevant. Waar de richtwaarde niet haalbaar blijkt omwille van bijvoorbeeld niet BBT (technische of economische redenen), zijn gemotiveerde afwijkingen mogelijk. Hierbij kunnen criteria vastgesteld worden in welke gevallen hogere emissiegrenswaarden dan de richtwaarden opgelegd kunnen worden, alsook met welke factoren en randvoorwaarden rekening gehouden wordt bij het vaststellen van de emissiegrenswaarden. De

in de milieuvergunning opgelegde grenswaarden mogen de concentratieniveaus van de huidige algemene emissiegrenswaarden niet overschrijden.

Bij de tweede mogelijkheid kunnen de richtwaarden op zich op verschillende manieren in praktijk gehanteerd worden, met name bij een evaluatie van

- lopende vergunningen;
- hervergunning van bestaande;
- vergunning van nieuwe installaties.

De voorkeur van LNE is dat beide opties, met name een verdere sectorale aanpak en het aanvullend opnemen van een geactualiseerde set emissierichtwaarden in VLAREM, beschouwd worden als twee evenwaardige pistes, die naast elkaar kunnen toegepast worden (zonder dat het één het ander vermindert), waar maximaal op ingezet dient te worden.